

2. Prirejajmo ob nedeljskih popoldnevih prijateljske sestanke z ženami in odraslimi dekleti, da tako lahko proučimo njihove težnje, ker le tem potom postanemo učiteljice voditeljice in prvoboriteljice našega kmetiškega ženstva!

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Redni občni zbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ v Ljubljani se vrši v četrtek, dne 27. grudna t. l., ob 9. uri dopoldne v „Narodnem domu“ (pritličje na desno) z navadnim dnevnim redom. — K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Deželno slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani ima, kakor že naznanjeno, svoj redni občni zbor v četrtek, dne 27. grudna t. l., v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Začetek ob 10. uri dopoldne. Vzpored običajen. Tovariš Gärtner poroča: „Učiteljske plače na Kranjskem“. — K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Štajersko.

Slovenjegraško učiteljsko društvo je imelo svoje zadnje zborovanje v tekočem letu dne 2. grudna v Slovenjgradcu pod predsedstvom društvenega načelnika tov. Vrečka. Udeležba pri tem zborovanju je bila sicer povoljna, a lahko bi bila z ozirom na to, da od julija nismo zborovali, še popolnejša. Zborovanje je posetilo 14 društvenih članov, torej dve tretjini. Eden tovariš se je pisмено opravičil.

Pozdravlja je navzoče, omeni tov. predsednik, da so se izza zadnjega zborovanja dne 2. julija t. l. izvršile nekatere premembe v društvu. Tov. Srabotnik je šel v pokoj in ostavil naš okraj za vedno, tov. Košutnik pa se je preselil v šoštanjski okraj iz svojega prejšnjega službenega mesta, visokega Razborja, odkoder je vedno prav marljivo posejal društvena zborovanja.

Na to nam predstavi g. predsednik v naš okraj nanovo došla tovariša: okrajnega pomožnega učitelja g. Gröslingerja in g. Pokršnika.

Oba tovariša prijavita takoj svoj pristop k društvu. Tako je število društvenih članov ostalo isto kakor prej.

Gdč. Šmid, ki je srečno prebila usposobljenostni izpit, se iskreno čestita.

Starostna tabela vseh učnih oseb v našem okraju, ki jo je sestavil tov. predsednik, zbuja prav mnogo pozornosti in zanimanja pri navzočih. Iz te je razvidno, da je sedaj naš starosta tov. Trobej, najmlajši pa tov. Pokršnik.

Po inicijativi okrajnega šolskega sveta opozarja nato g. predsednik kot zastopnik učiteljstva one tovariše, ki so šolski voditelji, na nekatere splošnosti glede uradnih vlog krajnih šolskih svetov in omenja vzorce izkaznic šolskih zamud, kakršne rabita n. pr. konjiški in šoštanjski okraj. Glede teh pripomni, da lahko povzročajo razne težkoče učitelju v uradovanju, kakor n. pr. v slučaju prav mnogoštevilnih selitev šolskih otrok med šolskim letom. Zato nasvetuje, da ostanemo pri teh, ki so že v rabi dlje časa, posebno pa z ozirom na to, ker novih vzorcev omenjenih tiskovin še ni odobril deželni šolski svet.

Razmotrivalo se je nadalje tudi vprašanje o šolskih zamudah in poudarjalo, naj bi okrajni šolski svet ostreje postopal proti zanikrnim staršem. Tov. Šalamun pripomni, da provzročajo iztirjatev šolskih glob krajnim šolskim svetom prav mnogo težkoče in situosti in nasvetuje, naj bi v prihodnje okrajni šolski svet iztirjal šolske kazni.

Glede „Zveze spodnještajerskih učiteljskih društev“ pojasni tov. predsednik, da je članarina še na dolgu, ker se ne ve, koliko znaša, pač pa je poravnana naročnina pri „Schul- und Lehrerzeitung“, takisto tudi članarina pri „Lehrerbundu“.

Grob umrlega društvenega člana tovariša Joba je okrajno društvo z vncem. V ta namen nabere tovariš Korže pri navzočih 8 kron, ostanek pa se je pokrtil iz društvene blagajnice.

Dalje opozarja g. predsednik na knjizico „Domovinska dežela Štajerska“, ki je sicer našim učencem dobrodošla vkljub temu, da se je v nji odmeril našemu okraju prostorček tako skopo.

Končno se spominja tov. predsednik udarca, ki je zadel naš narod s smrtjo soškega „slavčka“ in navdušuje navzoče za one vzore, ki se zrealijo iz njegovih večnolepih poezij.

Prihodnje zborovanje (obenem občni zbor) se določi na dan sv. Treh kraljev, t. j. 6. prosinca 1907. M o.

Slovenjebistriško učiteljsko društvo je zborovalo dne 6. t. m. v Slovenski Bistrici. Vkljub slabemu vremenu je došlo lepo število članov in podporni nd g. Založnik. Predsednik tov. Polanec je to z zadovoljstvom konstatiral ter prav srčno pozdravil g. prof. Koprivnika iz Maribora.

ram, a brada priča, da mora mož biti star kakih 60—65 let. Ta obisk mi ostane pač nepozaben v vsem življenju.

Parnik „Hungaria“ je ravno drugič zapiskal, ko smo pridrdrali na pomol, in tovariš X. je moral hiteti, da je še dobil vozne listke do Vukovara. Vožnja od Novega Sada do Vukovara stane za osebo 1 K 40 h.

Na ladji sem moral zopet biti gost srbskih tovarišev, in sicer onih iz Banata. — Ne vem, kako jim poplačam to gostoljubnost. Ostanem jim najbrž dolžnik svoje življenje.

Vožnja po Dunavu je naravnost čarobna. Kakor je bilo prej vreme pusto in deževno, tako krasno je postalo sedaj. Natančno in dostojno popisati te vožnje nikakor ne morem, zakaj vsak še tako natančen popis bi bil le slaba senca onega, kar človek vidi, ko se vozi po onih krajih. Bečem le, da je mojim sopotnikom lahko žal, ker se niso hoteli pridružiti moji malenkosti.

Vožnjo po Dunavu sem si pač prej slikal v duhu kakor nekaj velezanimivega in krasnega. A vse to moje, tako živo domnevanje se je hipno razblinilo v prazen nič, ko sem zrl, stoječ na ladjinem krovu, po srebrnočisti gladini ponosnega Dunava.

In zasanjal sem pri tem čarobnem pogledu. Duh moj je pohitel po gladki gladini te mogočne vseslovenske reke, in v duhu sem gledal vse one zgodovinske tragedije, vse one zgodovinske veseligre in burke, ki so se odigravale v bližini teh plitvih bregov, in iz prsi se mi je izvil vzdih: „Stvarnik, ohrani nam to reko!“

Mnogi potniki sicer trdijo, da je vožnja po Dunavu v teh krajih dolgočasna, ker je premonotona. Toda oporekati jim moram. Mogoče se to dozdeva takim potnikom, ki potujejo po svetu brez oči in ušes. Meni se je pa ravno ta vožnja tako prikupila in tako omilila, da se bom poslužil edino te poti, ako me še kdaj usoda zanese na slovanski jug.

Kaj slikovito je obdunavsko obrežje. Porasteno je večinoma z gostimi hrastovimi gozdovi, in iz daljave te pozdravljajo vitki stolpiči vaških cerkvá, ki so tu redkeje nastlane. — Tuintam zapaziš na kaki gozdni goličavi tropo svobodno pasočih se konj ali kake druge domače živali, a iz gostega obrežnega bičevja in trstja ti prihajajo na uho oni lovskeemu ušesu tako melodijski glasovi, ki ti jasno pričajo, da so ti kraji pravi eldorado divjih rae, gosi, čapelj, labodov in slične perutnine.

Tuintam se je dvignila cela jata teh prebivalcev — če smo se preveč približali bregu. In takrat sem zavidal vse obdunavske lovec in si želel, preživeti le nekaj dni ob teh bregovih s svojo zvesto risanico . . .

Nad vse karakteristični so oni povodni mlini, ki smo jih srečavali na svojem popotvanju. Posestniki teh mlinov postavijo na dva velika, k bregu privezana čolna svoj mlin in k svojemu cilju hiteča voda goni noč in dan ona velikanska mlinska kolesa, ki nas tako živo opominjajo na znana kolesa onih ladi, ki so bile zgrajene pred Resljevo iznajdbo.

Po prečitanju dopisov jame predavati g. prof. Koprivnik o mineralogiji.

Predavatelj priznava, kako težavno je poučevanje baš tega predmeta v ljudski šoli; pa te težave se pojavljajo le v začetku, če se pa stvari dobro lotimo, postane i ta predmet prav zanimiv.

Pred vsem je treba dobro odbrati rudnine, s katerimi hočemo učence seznaniti. Ozirati se je pri tem

1. na predpise učnega načrta,
2. na človeštvu koristne rudnine in kovine,
3. gledati na to, da so zastopane vse glavne skupine in
4. ozirati se na krajevne razmere

Poučuje se naj rudninstvo osobito v zimskem tečaju, začne se pa naj s tem predmetom v četrtem šolskem letu. Po mnenju prof. Koprivnika zadostuje za 4. in 5. šolsko leto 7, za 6. in 7. šolsko leto pa 9 rudnin. Kjer so razredi ločeni v oddelke, se naj poučuje v dveh kolobarjih. Za štirirazrednico se mu zde za 3. razred najprimernejše sledeče rudnine: kamena sol, baker, živo srebro, grintovec ali dolomit, petrolej, hribovina, gips, premog, pesek, grafit, prodec, sprimek in glina; za 4. razred pa: pigrit, zlato, nikel, cinkova svetloba, kremenjak, lojevec, rogovačnik, svinčeni sijajnik, granat, apnenec, serpentin, sludovec, praglinovec in nekoliko iz geologije.

Odločno obsoja poučevanje brez nazornosti. Če ni dotične rudnine pri roki, tedaj je boljše molčati o njej, zakaj sicer je ves pouk suhoparen in ničvreden verbalizem. Predavatelj priporoča tudi prirejevanje izletov v kamnolome, rudokope, v tvornice za kovine itd.

Končno je pokazal g. profesor na apnencu metodično pot, naslanjajoč se na običajno dispozicijo.

Za svoje poučevanje in zanimivo predavanje je žel gosp. predavatelj splošno odobravanje.

Pri slučajnostih je sklenilo društvo soglasno, pozvati svojega zastopnika v okrajnem šolskem svetu, g. Polanca, da odslej pri sejah okrajnega šolskega sveta ne opravlja več poslov zapisničarja, da bo boljše posvetil vso svojo pozornost zastopanju učiteljskih interesov.

Prihodnje zborovanje se vrši meseca prosinca.

Goriško.

S Kobariškega nam poročajo: Zaman čakam, da se oglasi kdo izmed odbornikov in naznani vrlému „Tovarišu“, da

Zahajajoče solnce nam je pošljalo svoje zadnje žarke v pozdrav, ko smo se bližali svojemu cilju — Vukovaru. Spotoma smo postavili precej tovarišev-sopotnikov na suho, poslovivši se od njih najsrčnejše ter obljubivši si, da se vidimo gotovo, ako „dá sreča junačka“, na prihodnjem občnem zboru „Jugoslovanske učiteljske zveze“ — in v Vukovaru nas je izstopila le šestorica.

O Vukovaru pač ne morem skoro nič poročati, zakaj odmerjen nam je bil prekratek čas, ki smo ga smeli potratiti tu. Pičli dve uri! Mesto pač ne more zatajiti svojega slavonskega značaja. Ulice široke in prostrane, ob slabem vremenu blatne do kolena, hiše izvečine enonadstropne ali pa pritlične, trgovine z nadpisi v cirilici, javni lokali okrašeni s strahovitimi madjarskimi besedami — a boljši ljudje govore v večini blaženo nemščino, tuintam ševda tudi madjarsčino, neoporečen dokaz, da tu gospoduje v precejšnji množini mednarodni čifut.

Nekaj minut pred 9. uro zvečer nas je odpeljal hlapon proti domu — namreč proti Zagrebu. — Upal sem, da se malo odpočijem v vlaku. A ta up je bil prazen. V vsaki postaji je vstopilo, oziroma izstopilo vedno toliko potnikov, da smo sedeli natlačeni liki sardele.

V Novi Gradiški sem se presrčno poslovil od vrlega tovariša Ml. Obljubil mi je s svojo moško besedo, da se vidiva na prihodnjem občnem zboru naše „Zaveze“.

se je ustanovila podružnica učiteljskega društva tudi za kobariški sodni okraj.

Na poziv za to določenega tovariša se zbere dne 19. novembra t. l. v kobariški šoli vkljub pregrdemu vremenu nekaj učiteljev in vrli učiteljici, sestri Perinovi k ustanovnemu zboru že omenjene podružnice kjer se izvolé v odbor: Stres Anton (načelnik), Marica Perin (tajnica), Kalan (blagajnik), Firm in Gruntar (odbornika). Obenem se sklene prirejati v Kobariču redna mesečna zborovanja in to vsak prvi četrtek v mesecu. Upati je, da bi se udeleževali teh zborovanj vkljub obsežnosti okraja in slabim zvezam udje obeh spolov in to polnoštevilno.

Eno teh zborovanj se je že vršilo v četrtek, dne 6. t. m., kjer se je povedala mnoga krepka beseda. Tako imamo zdaj že dve podružnici, tolminsko in kobariško; kaj pa Bovec in Cerčno?!

Letni občni zbor deželnega učiteljskega društva za Goriško in Gradiščansko v Gorici dne 6. decembra 1906. Društvo je imelo v pretečenem letu 7 odborovih sej. V prvih treh sejah je odbor razpravljal o korakih, ki jih je bilo treba storiti, da se je dosegla nujno potrebna ureditev pravnih razmer učiteljstva in pokritje večjih stroškov. Društvo obsega učiteljstvo slovenske in italijanske narodnosti in šteje 251 članov. Izvoljen je bil razen enega tovariša, ki se ne more udeleževati odborovih sej, zopet prejšnji odbor, in sicer za predsednika gospod Franc Bajt, nadučitelj v Ajdovščini; za predsednikovega namestnika gospod Andrej Pizzul, nadučitelj v Korminu; za slovenskega tajnika gospod Alojzij Urbančič, nadučitelj v Mirnu; za laškega tajnika gospod Inocene Tarlao, učitelj v Tržiču; za blagajničarja gospod Ignacij Križman, nadučitelj v Dornbergu. Odbornikom so bili izvoljeni: gospod Karel Bosig, nadučitelj v Mossi; gospica Marija Bielewicz, učiteljica v Korminu; gospod Anton Berginec, nadučitelj v Sežani; gospa Leopoldina Kersnik-Rott, učiteljica v Pevmi; gospod Anton Jacobi učitelj, stotnik, predsednik veteranskega društva v Gorici; gospod Anton Kutin, c. kr. učitelj in vodja pripravljavnice za učiteljske v Tolminu; gospod Pavel Nigris, nadučitelj v Moravu pri Korminu.

Veseli nas, da je tudi laški del gradiščanskega okraja zastopan z najboljšim učiteljskim osebjem tega okraja, s katerim je prijetno skupno delovati za skupne učiteljske interese.

Sklenilo se je, vložiti prošnjo na deželni zbor za a) znižanje službene dobe od 40 na 35 let, b) vpoštevanje stanarine

Hvala Ti, dragi pobratime Milivoje, za one nepozabne ure, ki sem jih preživel v Tvoji družbi. Na veselo snidenje v naši krasni Kranjski! . . .

Bližajočim se Bosanski Dubici je pošljalo vshajajoče solnce svoje prve žarke v pozdrav. — Sedaj nisem mogel več premagovati zaspanca. In kako li, to je bila pač že druga noč, ko sem odslovil Morfeja. Naslonil sem se na svoj kovčeg in zasnal prelepe sanje o svojem domačem ognjišču . . .

Ne baš prelahak sunek, in krik: „Kolega, šešir*) ti je ukraden“, me popolnoma zdrami in skočim na noge. A v tem trenutku me potegne tovariš L. v sosedni kupe, kamor sva ravno stopila, ko je nek ljubeznivi sopotnik baš moj klobuk vrgel pod klop, zapazivši naju.

Ta sopotnik je bil eden onih zapuščenih bitij, kakršnih nahajamo precej ravno okrog Bosanske Dubice. Preživljajo se te eksistence s tem, da paso raznim gospodarjem njih črede, a ko se naveliča kraja, jo potegnejo drugam, a na potu ne vedo ločiti, kaj je tuje, kaj njegovo.

Proces je bil sedaj prav kratek. Izprevodnik ga je v Bosanski Dubici iztiril iz vlaka in ga hotel izročiti slučajno tam se nahajajočemu orožniku. A zaradi moje zahteve je to opustil, vendar mu „žilica“ ni dala prej miru, dokler ni dotičnika prav po „očetovsko“ posvaril.

*) Klobuk.

pri upokojevanju, c) premembo zakona, da učiteljstvo dobi v deželnem šolskem svetu dva ljudskošolska zastopnika, d) penzijo, oziroma odpravnino onim učiteljicam, ki se zaradi možitve odpovedo službi, e) znižano ceno vožnje po železnicah. Pri zadnji prošnji bo učiteljstvo iskalo pomoči pri državnih poslancih naše dežele.

Književnost in umetnost.

„Zvonček“ prijavlja v zadnji letošnji številki to lepo vsebino: 1. Božična noč. Josip Vandot. Pesem. — 2. Zivali — medsebojne prijateljice. Andrej Rapè. Povest. — 3. Sirota Milica Ivo Blažič. Povest. — 4. Hojka — božično drevo. A Špan. Gledališka igra. — 5. Pod božičnim drevesom. Podoba v barvotisku. — 6. Stari Slovak. Ivan Podgornik. Povest. — 7. V borni suknji Silvester K. Basen. — 8. Igrišče. I. B. Zabavni spis s podobo. — 9. Spoti. E. Gangl. Pesem s podobo. — 10. Izgubljeni sin. Juraj Pangrac. Povest. — 11. Mladi umetnik. Podoba v barvotisku. — 12. Dobra mati, mehka noč. Fran Žgur. Pesem. — 13. Vrti se kolesje . . . Andrej Rapè. Pesem. — 14. Pouk in zabava. Mladi risar. A. Sič. — Rešitev. — 15. Ob sklepu sedmega letnika. — Upravništvo objavlja: Vse p. n. naročnike, ki so na dolgu z letošnjo naročnino, prosimo vljudno, da nam jo pošljejo. Takih naročnikov je še lepo število — 384 — ki so dolžni K 1920. — Vsem onim naročnikom pa, ki so z naročnino na dolgu še za pol leta ali za vse leto 1905 in za leto 1906, smo ustavili list s to številko. Tudi takih naročnikov je še 94, ki dolgujejo K 983.20. V takih razmerah naj se lepo razvija in napreduje „Zvonček“?!

Politiški pregled.

* „Bily Prapor“ — prepovedan. Češki škofje so pod kaznijo suspenzije prepovedali podrejenim svetovnim in redovnim duhovnikom, urejevati in čitati „Bily Prapor“, glasilo moderne katoliške struje. Temu nasproti je predsednik češkega društva „Moderna misel“ poslal duhovnikom poziv, naj se ne puste od škofov zastrašiti in terorizirati.

* Sklepní račun dunajskega mesta. Sklepní račun dunajske mestne uprave izkazuje za 1906. leto 146,955.314 K

Vožnja do Zagreba je seveda po tem dogodku minila brez spanja. Na vsaki postaji je sedaj vstopalo vedno več ljudi, ki so vsi hiteli na semenj v Zagreb. Družba je bila kaj raznolična, in imel sem priliko, pogledati narodu, ki ima svoje kulturno središče v Zagrebu, natančneje v dušo. Spoznal sem, da je ta narod ponosen na svojo zgodovino, da paznega očesa zasleduje tek časa, a dolgoletna madjarska nasilnost ga je tako otopila, da gleda malomarno v prihodnost, živeč le sedanjosti.

Okrog 8. ure sem stopil zopet na stalna tla zagrebskega kolodvora.

Na Franc Josipovem trgu sem srečal, hiteč v mesto, kjer sem se hotel malo pokrepčati od predolge vožnje, tovariša G. in tovarišico T., ki sta pričakovala tovariša L.

Čila sta bila, zakaj preskrbni tovariš P. jima je zopet odstopil „pernice“ svojega internata, a moja malenkost je bila pa trudna do smrti.

Pokramljali smo malo, a čas, ki sem ga imel odmerjenega do svojega odhoda, se je bližal bliskovo. Ob 10. uri sem zopet izročil kosti svojega rojstva brzovlaku, da jih ponese preko kršne Like v hrvaško Reko . . .

Vožnja iz Zagreba v Reko je velezanimiva in nudi vsak trenutek popotniku nebroj prirodnih krasot. Le to bi priporočal vsaki tovarišici, oziroma vsakemu tovarišu, ki namerava tu potovati, da si preskrbi sod vode, zakaj zaradi mnogih predorov in zaradi posebnosti onega premoga, ki ga rabijo vse avstrijske

42 h dohodkov in 143,779.908 K 95 h izdatkov, torej 3,177.405 K 47 h prebitka.

* **Novi tajni svetniki.** Z Dunaja poročajo, da podeli cesar povodom srečne rešitve volilne reforme v parlamentu nekaterim poslancem odlikovanja, nekatere bo pa imenoval tajnimi svetniki. Med novimi tajnimi svetniki so tudi vsi parlamentarni ministri, ki nimajo še tega dostojanstva.

* **Koncentracija čeških strank.** Iz Prage javljajo: Pogajanja, ki se vrše pod patronatom češkega narodnega sveta (predsednik dr. Herold) zaradi koncentracije čeških narodnih strank, so uspela tako daleč, da se bo že v bližnjem času vršilo posvetovanje zastopnikov strank, da store definitivne sklepe. Koncentraciji bi pripadali: mladočehi, staročehi, radikalni pristaši državnega prava in češki realisti. Češki socijalni demokratje in narodni socijalisti se ne udeležujejo. O oddajanju mandatov bodo v prvi vrsti odločilne lokalne razmere. Volilni odbori se bodo sestavljali iz zastopnikov karteliranih strank.

* **Industrijalni okraji v Avstriji.** Uradna „Wiener Zeitung“ je priobčila odlok ministrstva za vnanje stvari in trgovino, po katerem bodo dežele, zastopane v državnem zboru, razdeljene na 35 industrijalnih okrajev; vsak okraj bo podrejen nadzorovanju industrijalnega nadzornika.

* **Poljski šolski štrajk na Pruskem.** „Berliner Tageblatt“ poroča o pogajanjih pruske vlade z Vatikanom v stvari poljskega šolskega štrajka nastopno: Vatikan je prejel od poljske strani gradivo o šolskem štrajku. Da bi mogel Vatikan zaslišati tudi drugo stranko in da bi si mogel ustvariti primerno sodbo o šolskem štrajku, je tudi pruska vlada doposlala svoje gradivo. Več pa vlada ni storila doslej v tem pogledu. Doslej tudi ni naprosila Vatikana, da bi v stvari izrekel svojo sodbo. — Dne 17. t. m. se bo v Poznanju vršil baje velik shod Poljakov poznanjsko-gnezenjske nadškofije v zadevi šolskega štrajka. — Poljski poslanec Glawacki je interpeliral v državnem zboru zaradi postopanja proti poljskim otrokom. Državni tajnik je odgovoril na naravnost frivolni način, ki kaže, da ni pruski vladi nič do pravice. Dejal je, da imajo Poljaki po državljanskem zakoniku sicer pravico do odgoje otrok, da pa te pravice niso neomejene, ker ima država po istih zakonih pravico, uvesti je-robsko odgojo, zato odklanja vsako diskusijo o tem predmetu. Konservativci in nacionalno-liberalci so z njimi enega mnenja. Bebel pa v imenu socijalno-demokratske stranke ostro kara vladno brutalno in nazadnjaško politiko proti Poljakom. — „Czas“ pri- naša odprto pismo Sienkiewiczovo na nemškega cesarja. Med

državne železnice, smo prišli v Reko tako zamazani in črni, da smo bili bolj podobni Afričanom kakor Evropejcem.

V hotelu „Sušak“ sem porabil ravno tri vrče vode, da sem dobil zopet barvo napol civilizovanega človeka.

Prihodnji dan, četrtek, je bil posvečen Reki in naši reviji — večnolepi Opatiji.

In duša je završnila v mojem telesu, a srce je pričelo hitreje utripati, ko me je vlak ponese zopet na slovenska tla.

* * *

Tebi, dragi pobratime Jovane, so posvečene te skromne vrstice. Vem, da te skromne vrstice ne morejo niti stotine onega odtehtati, kar ste nam vi, dragi bratje v slobodni Srbiji, posebno pa Ti, ljubi pobratime Jovane, nudili. Povrniti vam ne bomo mogli nikdar, kar ste nam dali. A znajte, da vam vračamo in darujemo svoja sreca.

In Ti, dragi pobratime Jovane, znaj, da ne mine niti dan, da ne pohitim v mislih tja med vas v slobodno Srbijo. Kadar koli se ozrem iz šolske sobe na bistre valova naše Save, izročam jim stotero pozdravov, da naj jih ponese Tebi in Tvojim sovrstnikom. In kadar se povspne moj pogled na našega velikana Triglava, si vselej želim imeti peruti, da poletim tja na one sinje višave, da bi zaklical svetu: Bodočnost je slovauska, porok za to ste nam vi, bratje Srbi!